

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

803. In particulari, quodnam in hac materia publicationis sit impedimentum justum, & sufficiens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

rans Menoch, *de arbit. jud. casu*, 118. *ad finem*. Cravet. *conf.* 151. n. 22. Felin. *in c. ex transmissa. de prescrip.* n. 7. Probandum item est, adhibitam fuisse diligentiam ad impedimentum illud removendum. Paris. à n. 31. citatis plurimis. Ac denique probandum est ab allegante illud. Paris. n. 34. citans Cravet. *ubi antè*. n. 8. Bufat. *conf.* 45. n. 6. l. 4. Card. Paris. *conf.* 33. n. 57. vol. 1. Menoch. *conf.* 1. n. 364. l. 1.

3. Respondeo tertio: Impeditus tamen facere publicationem in loco, ubi tenebatur eam facere, ob impedimentum non liberatur absolute à publicatione facienda, aut non excusabitur à non facta simpliciter; quia adhuc tenebatur eam facere in loco alio aequipollente non impedito, v. g. in Cathedrali, & in viciniori Parochia, prout dicitur in Constitut. Gregor. Paris. n. 35. Sed neque in hoc contradicitur dictæ Constitut. nec illa sibi, dum mandat ea à se constituta implenda præcisè ad unguem, & non posse ullo modo impleri per aequipollens; nam illud solum vult Papa, ut non sufficiat hodie, sicut illud sufficiebat olim, publicare resignationem in acie campi Floræ, vel in valvis Cancellariæ, aut in audientia Contradictarum, aut coram testibus, dum locus, in quo alias publicanda, impeditus est. Sed hoc tanquam aequipollens, quod ipse Papa specificat, nempe, ut sufficiat, & requiratur, eam tunc fieri in Parochia viciniori, & Cathedrali. Paris. à n. 41.

Questio 803. In particulari, quodnam in hac materia publicationis sit impedimentum iustum & sufficiens?

1. Respondeo primo: Ad tres classes revocari posse impedimenta, quæ hic in considerationem venire possunt; nempe alia provenientia à casu fortuito, alia à seipso, alia à persona tertii, puta, adversarii, Judicis, &c. Paris. *cit. q.* 13. n. 50. hoc supposito,

2. Respondeo secundo: Iustum impedimentum excusans à publicatione, proveniens à casu fortuito, est primo bellum existens in loco, ubi facienda publicatio. Paris. n. 52. juxta expressa verba Constitut. Gregor. qui etiam n. 59. id intelligendum ait: si, ubi facienda publicatio, non redditur jus, & non potest illuc accedi, vel eò mitti, ut Felin. *in c. transmissa. de prescrip.* Menoch. *conf.* 21. n. 22. vol. 1. Cravet. *conf.* 38. n. 1. & alii, quos citat. Secundo pestis existens in loco, ubi facienda est publicatio, juxta ejusdem Constitut. clara verba. Paris. n. 60. qui n. 71. addit, id intelligendum, quoties pestis in illo loco duravit per totum tempus præscriptum ad publicandum, alias fecus, pro quo citat Card. Paris. *conf.* 34. n. 19. vol. 4. &c. E contra alii casus fortuiti non excusant. Paris. n. 75. hanc addens rationem, tum quia DD. nihil de hoc scripserunt, tum quia in Constitut. Gregor. non exprimentur, & quia in illis cessat ratio impedimenti considerati in bello & peste. Atque ita non excusabit paupertas, quæ etiam inter casus fortuitos numeratur. Paris. n. 83.

3. Respondeo tertio: Quod attinet impedimenta provenientia à seipso non excusabit infirmitas, neque furor Paris. n. 79. citans Covar. l. 3. var. *resol. c.* 13. n. 18. &c. neque excusabit allegata oblivio. Paris. n. 81. multoque minus multitudo negotiorum. Paris. n. 82. Neque excusabit error, aut ignorantia, cum adit in Constitut. Gregor.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

Decretum irritans, ligans etiam ignorantes. Paris. à n. 85. Lott. l. 3. q. 21. n. 33. juxta *Decis. Rota* 669. n. 1. l. 3. p. 3. *Diversar.* quam citat.

4. Respondeo quarto: Quod attinet ad impedimenta provenientia à persona tertii, impeditus publicare in loco præfixo ex facto tertii alicujus excusatur à non facta publicatione. Paris. n. 95. qui dicit id manifestè colligi ex illis verbis Constitutionis: *vel si locus bello, pesti, aliisque manifestis periculis subjacet, &c.* utpote quæ ultima verba possunt commode huic casui applicari; id tamen se intelligere ait *ibidem* Paris. si impediatur vi armata, ut non possit neque per se, neque per alium publicare; si enim impediatur dolo adversarii, aut tertii, nequaquam probare hoc excusationem in hac materia, etiam alias impedimentum tale proveniens ex dolo præberet causam restitutionis in integrum, asserit Paris. n. 100. & 101. sic quoque non esse impedimentum præbens excusationem, dum pater iussit filio Resignatario, ne capiat possessionem, & ne publicet ad evitandas discordias inter cognatos suos, & resignantis, & interim tempus ad publicandum elapsum est, censet Paris. n. 105. tanquam verius; eò quod id non reperitur cautum Jure, nec ab ullo DD. consideratum; tum etiam, quia cessat ratio impedimentorum positurorum in Constitut. Gregor. & quia filius id, quod ei à Constitutionibus Papalibus mandatur ad evitandas fraudes, non debet omittere ob reverentiam patris. Contrarium nihilominus tenente Navarro, cujus sententiam procedere quoad forum conscientie, censet Parisius nu. 111. juxta dicta à nobis supra. Quinimo idem, nimirum non excusandum filium Resignatarium à non facta publicatione ad casum strictiorem extendit Paris. n. 108. dum nimirum pater detinet literas, easque extrahere non vult filio, ut publicare possit; sed ait, debere filium in hoc casu vel literas resignationis extorquere à patre operâ, & mediatione consanguineorum, vel Confessarii, vel Episcopi, vel debere mittere ad registrum Bullarum pro extrahenda copia authentica, & cum illa publicare, & interim protestari, & hinc omnes diligentias adhibere, ut impedimentum hoc allegatum excuset.

5. Respondeo quinto: Dum impedimentum provenit ex facto tertii, qui Judex, vel Superior est, v. g. quia supplicatio (uti frequenter fit) in Dataria retenta fuit, eique ad impediendam registrationem appositum ad instantiam alicujus nihil transseat, elapso interea tempore ad publicandum, adhuc non excusandum Resignatarium, censet Paris. *cit. q.* 13. n. 112. eò quod impedimentum illud non sit considerabile & iustum, quod tolli possit à Resignatario, citando nimirum partem adversam, quæ obtinuit nihil transseat ad comparandum coram Datario, ut is dicat causam, quare impediatur registratio supplicationis, & per consequens expeditio literarum, siue quibus publicatio fieri nequit; cum Datarius auditis rationibus regulariter solet mandare relaxationem supplicationis, & quidem spatium duorum, vel trium dierum. Quod si tamen Datarius ex causa sibi visa retinuit supplicationem, & impeditit expeditio nem literarum, excusandum Resignatarium, tradit Paris. n. 116. sic pronunciatum dicens à Rota in *Laurentana beneficii*. 9. Decemb. 1589. quod ipsum tamen declarat Paris. n. 118. ut procedat, si Resignatarius ipse, vel per Procuratorem fecit diligentiam apud Datarium pro relaxatione supplicationis;

Kk 3

nis;

nis; quâ diligentia non obstante is nihilominus eam detinuit. Item ut procedat, si is eam, non obstante hac diligentia detinuit per totum tempus datum ad publicandum; secus, si eam detinuit, per menses duos vel quatuor, & postea eam relaxavit, ut interea adhuc potuerit Resignatarius expedire literas, & publicare in termino. Quamvis addat n. 120. hanc esse iustam causam prorogandi hoc tempus, ac concludat, impedimenta provenientia ex persona Judicis regulariter esse iustam causam restitutionis in integrum, juxta l. 1. §. 1. ff. ex quibus causis major. Quod si Resignatarius fuerit incarceratus, & ex hoc non potuerit expedire literas, aut eas expeditas non publicare, quia detinebantur à Judice, & interea tempus præfixum ad publicandum transierit, excusabitur, modò diligentiam fecerit, & coram testibus protestetur, suâ culpâ non labi tempus, & non posse per alium expedire literas, vel expeditas mittere ad faciendam publicationem. Paris. n. 121. cum Sarn. de public. 9. 13. n. 3. eò quòd carcer præbeat causam restituendi in integrum, ut AA. communiter in l. 2. c. ex quibus causis major. nisi incarceratus fuisset ob delictum. Paris. n. 123. & sic sit causa iusta prorogandi tempus ad publicandum Datum. Paris. num. 122.

Quaestio 804. An, qui propter Sedem Papalem vacantem non potuit expedire literas (max enim à morte Papæ fit Congregatio Cardinalium in Vrbe presentium in Camera Consistorii, in qua rumpitur Annulus Piscatorius, & plumbum, & mandatur, ut sigillentur omnes supplicationes existentes penes Datarium tam datae, quam non datae. Paris. cit. q. 13. n. 125.) & per consequens publicare, excusetur, quò minus incurrat penas ob non publicationem statutas?

Respondeo affirmativè; dicitur enim hoc iustum impedimentum, quia non potuit removeri. Paris. loc. cit. n. 126. qui etiam n. 127. id probat ex Constitut. Julii III. quæ incipit: *Mentis & intentionis*: in qua sic loquitur Papa: Nos cupientes litium dispendiis, & litigatorum sumptibus consulere, motu proprio, & de certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine declaramus, instantias ac fatalia quorumcumque causarum in, quocumque foro, tam Ecclesiastico, quam seculari, ac coram quibuscumque Judicibus tam ordinariis, quam extraordinariis Urbis nostræ indecisas, quovis modo pendentibus à die obitus præfati Prædecessoris nostri usque ad præsentis nostri motus proprii datam nullo modo currisse, sed tempora prædicta fuisse, & esse de medio tollenda, minimeque in instantiis seu fatalibus causarum, tam civilium, quam criminalium, tam profanarum, quam Ecclesiasticarum, ac etiam feudalium fore & esse computanda, licetque propterea earundem causarum persecutionem fieri, ac si tempus prædictum intermedium minime fuisset decursum, &c. Et hoc nullâ aliâ ratione, quam quia, cum jus tunc non reddatur, fuerunt iusto impedimento impediti, quæ ratio in præfati casu quoque militat; cum tunc non expediantur literæ.

* *

Quaestio 805. Quæ pena sint statuta ob non factam intra præscriptum tempus publicationem, vel ob non servatam in hac publicatione formam præscriptam in Constitut. Gregor.?

Respondeo: Ob omisam, vel non legitime factam publicationem, in poenam annullatur ipso facto resignatio, omnesque gratiæ & dispositiones talium beneficiorum, seu jurium, cum omnibus inde secutis, sunt nullæ & irritæ. Paris. l. 11. q. 7. n. 1. juncto nu. 7. Castrop. de benef. n. 13. d. 6. p. 2. §. 6. n. 13. Ventrigl. To. 2. annot. 4. §. 2. n. 62. Quæ pena non evitatur per publicationem extra tempus præscriptum factam. Castrop. loc. cit. Garc. p. 11. c. 3. n. 304. prout hæc omnia exprimuntur in Constitut. Gregor. hisce verbis: *Quod si quocumque prædictorum omnium omisum fuerit, dictis terminis, ut cuique præscripti sunt, elapsis, omnes dispositiones & gratiæ resignatorum, & cessorum beneficiorum, aut jurium hujusmodi cum omnibus inde secutis, sive de pacificis, sive de litigiosis sint irritæ, & inanes, &c.* Ac proinde resignatione jus nullum acquiritur Resignatario; etsi enim per provisionem factam à Papa, vel Ordinario ex causa resignationis jus plene acquiratur in beneficio, pendet tamen jus illud (intellige, quoad perdurare, & conservari) à conditione; si fuerit facta publicatio, & interim est velut in pendente. Paris. cit. q. 7. à n. 2. citans Pavin. de pot. Capitul. Sed. vac. prælud. 1. v. 9. Sarn. de public. q. 7. col. 2. in fine. Oldr. conf. 283. col. penult. &c. Sed neque solum (quod hinc sequitur) retinere non potest Resignatarius tale beneficium; verum etiam nec per novam provisionem obtinere; sed est ad illud, aliæque jura inde secuta omnino inhabilis. Castrop. Ventrigl. ll. cit. Paris. n. 18. dicente Papâ in dicta Constitutione sua: *nulla alia gratia super hujusmodi beneficio, seu jure cesso is, quibus concessa fuerit, suffragetur, sed ipsi tales inhabiles, & incapaces sint, hujusmodi beneficia si resignata, & cessa quomodocumque obtinendi, &c.* Unde jam Resignatarius, qui ob non factam publicationem perdidit jus, non poterit capere beneficium illud vigore clausulæ generalis, de stylo apponi solitæ in supplicatione ac literis: *vel alio quocumque modo vacet*; annullatâ enim resignatione, annullatur qualibet vacatio ex ea resultans. Paris. cit. q. 7. n. 13. & 14. hoc ipsum etiam hac ratione confirmans n. 16. quòd dicta clausula: *quovis modo*, juxta communem sensum & styllum, de quo restetur Sarn. de public. q. 16. capiat tantum vacationem, tempore datæ provisionis contingentem, & sic beneficii, quod jam vacat de præfenti; non tamen capiat vacationem, quæ extrinsecus, & in futurum contingere potest; eò quòd, sicut non extendit se ad vacationem ex persona alterius, ita neque ad vacationem contingentem alio tempore; adeò que in præfente casu dicta clausula se non extendat ad vacationem ortam ob non factam publicationem, quæ diversa est ab ea, quâ vacabat ex resignatione. Quod tamen non caret difficultate; cum ob non factam publicationem non tam inducatur nova vacatio, quam jus illud quæsitum Resignatario, resolvatur tantummodo juxta dicenda quæ seq. Sed neque, ut dictum, juvabitur talis Resignatarius possessione pacificâ etiam triennali. Ventrigl. Castrop. loc. cit. quamvis ex triennali pacificâ possessione presumatur facta publicatio. Garc. p. 11. c. 3. n. 213. de quo paulò post.

Qua-